

La Mª Teresa Pascual fa trenta-un anys que és al món de l'empresa. Anteriorment, de joveneta, havia treballat a la casa d'electrodomèstics que tenia la seva família. **"Tractava molt amb el públic i estava feta a viure un negoci des de dintre"**, recorda. A Carrosseries Beulas hi va entrar de la mà del seu marit, quan ell va necessitar ajuda. Actualment en comparteixen la direcció.

L'empresa, que funciona des de l'any 1934, va ser fundada pel sogre de la Mª Teresa. Es tracta, doncs, d'una firma amb prou història. Les primeres carrosseries que es fabricaven als anys trenta ja eren per a vehicles motoritzats, però en aquella època encara es feien de fusta. D'aquells anys en guarden un grapat de bons records, que són en exposició permanent al vestíbul dels seus locals.

Les companyies dedicades a la carrosseria tradicionalment es troben situades prop d'indrets rics en fusta. Aquest és el cas d'Arbúcies, a les Guilleries, a la comarca de la Selva, on està ubicada l'empresa de la família Beulas. **"Antigament, el meu sogre anava personalment a buscar els arbres que tinguessin el punt de curvatura adequat per fer els muntants. Arbúcies és una població força petita però hi ha quatre carrossers, perquè és tota envoltada de boscos d'on es treia la fusta"**, explica la Mª Teresa.

Ara la feina ha canviat molt, i l'empresa es dedica exclusivament als autocars. Després de rebre el xassís de la fàbrica que els elabora, a Carrosseries Beulas s'encarreguen d'armar tota la resta del vehicle, fins que queda acabat per sortir a fer carretera: **"A nosaltres ens arriba el motor, els eixos, les rodes, les transmissions..., i ens toca fer-li tota l'armadura i després revestir-lo per dins i per fora. De fet, l'únic que no fem és la mecànica. Els xassís són de la marca."**

La tasca de l'empresa de la Mª Teresa és molt àmplia i abasta aspectes tan diferents com planxisteria, estructura, electricitat, electrònica, acabats, pintura i tapisseria. Ella se centra en les tasques d'oficina i és gerent, administradora i responsable comercial. Per la seva banda, el seu marit treballa en el disseny i la industrialització del producte.

Segons la Mª Teresa, el més important és aconseguir l'harmonia entre el producte que els arriba i el producte final que ells posen a punt: **"Hem de ser un bon matrimoni. La part que posem nosaltres ha d'encaixar perfectament sobre el funcionament del mecanisme, i la carrosseria també ha de respondre a una certa qualitat. Ha de ser un bon conjunt. Després, d'aquest conjunt la gent en diu un Beulas i se'ns fa responsables de tot el procés."**

Els seus clients són les empreses d'autocars, i depenent dels acabats i l'equipament que vulguin aquests clients, serà més cara o més barata la carrosseria. Per norma general, es reparteixen els costos a un cinquanta per cent del total del vehicle entre el xassís i la carrosseria. Una de les empreses privades més importants per a les quals treballen és TEISA, que cobreix les zones de la Garrotxa i el Gironès: **"Més que vendre'ls molts vehicles a l'any el que passa és que hi tenim una relació de molts anys, des de l'inici de la nostra empresa, aquesta empresa ha estat l'embrió i per això els tenim molt d'afecte."**

Quan la Mª Teresa va entrar a Carrosseries Beulas hi havia entre trenta i quaranta treballadors, ara n'hi ha cent seixanta. També la producció i la xarxa comercial han augmentat molt: **"Aquest any hem servit més de cinquanta cotxes a Anglaterra, i és que a nivell europeu, tot i que encara hi ha alguna petita diferència, els nostres cotxes pràcticament estan homologats per vendre a tota Europa."**

Els primers països on van exportar van ser Irlanda i Itàlia. En el Saló de l'Automòbil de l'any 1989 una companyia italiana es va posar en contacte amb ells, i el 1990 ja signaven contractes i els van enviar diversos cotxes. Actualment, pel bon rendiment dels vehicles, s'han fet un bon nom en aquell país, fins i tot en el mercat de segona mà. Ara ja hi tenen uns representants fixes i gent que hi comercialitza els seus cotxes. Les exportacions més llunyanes són a la Xina. L'any 1997, per exemple, el vint-i-tres per cent de les vendes es va fer a l'estranger i la resta al mercat espanyol.

L'especialitat d'aquesta empresa de carrosseries són els cotxes de turisme. La Mª Teresa ens posa al corrent que, en aquest sector, el que més es demana per part de les companyies és vidre doble, la nevera, els monitors de vídeo, el lavabo i els cinturons, de cara a l'exportació. Precisament a causa d'aquest enfocament turístic el disseny esdevé un aspecte molt important: **"Ha d'estar sempre a la moda. En la decoració interior, per exemple, ara s'usen molt les tapisseries amb estampats. Per estar al dia procurem anar a fires d'àmbit nacional i internacional. Si vols exposar-hi has de portar-hi un o dos vehicles i llogar un espai. Això es tradueix en una bona inversió."**

La Mª Teresa considera que, a nivell tecnològic, Carrosseries Beulas sempre ha estat innovadora. A l'hora de vendre, tot comptat, fins el disseny de l'estructura base o caixa grossa de l'autocar. Al seu marit sempre l'ha preocupat molt crear un disseny funcional i pràctic, i tenint en compte les vegades que l'han copiat cal entendre que se'n surt força bé. **"Els dissenys duren entre cinc i sis anys i s'hi van fent petits retocs per millorar-ne el rendiment i estar a l'aguait perquè no passin de moda. També tenim, però, un model que fa quinze anys que el fabriquem i que encara és vigent i exitós. Ja n'hem fet una pila de variants per actualitzar-lo"**, explica la nostra protagonista.

"He tingut quatre fills --afegeix la Mª Teresa-, i si no vaig deixar de treballar ni quan eren petits va ser degut que convenia atendre el dia a dia de les tasques de comercial, comptabilitat..." En Ramon, el més gran dels seus fills, té ara trenta-un anys i treballa al costat dels seus pares. Es dedica a dirigir la part comercial exterior: **"Considero molt important el diàleg entre generacions, perquè els més grans i els més joves tenim moltes coses a ensenyar-nos mútuament"**, diu la gerent de Carrosseries Beulas. Si tots, pares, mares i fills, ho veiéssim així de clar...

Mª Teresa Pascual - Arbúcies (la Selva)